

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4260/2020
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Лазар Гутеша, адвокат из ..., против тужених Опште болнице Вршац са седиштем у Вршцу, чији је пуномоћник Миодраг Јефтић, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Шинжар, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ГГ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6128/17 од 31.01.2018. године, у седници већа одржаној 11.03.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ГГ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6128/17 од 31.01.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ГГ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6128/17 од 31.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 272/13 од 25.08.2016. године, ставом првим изреке, исправљеном решењем истог суда П 272/13 од 25.07.2017. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА, па су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате укупан износ од 2.000.000,00 динара, и то износ од 375.000,00 динара за претрпљене физичке болове, износ од 500.000,00 динара за претрпљени страх, за душевне болове због умањења животне активности и радне способности износ од 750.000,00 динара и за душевне болове због наружености износ од 375.000,00 динара са законском затезном каматом на ове износе од дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев од досуђеног износа на име накнаде нематеријалне штете од 2.000.000,00 динара до укупно тражног износа 4.000.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете у виду ренте за период од 16.05.2010. године као дана повређивања па до 22.06.2016. године, солидарно исплате износе одређене у изреци са законском затезном каматом на сваки месечни износ од доспелости до исплате. Ставом четвртим и петим изреке, одбијени су тужбени захтеви тужилаца ВВ и ББ, којима је тражено да се тужени обавезу да им на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате износе од по 300.000,00 динара. Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу, на

име накнаде трошкова парничног поступка, солидарно исплате износ од 670.295,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6128/17 од 31.01.2018. године, потврђена је пресуда Основног суда у Вршцу П 272/13 од 25.08.2016. године, исправљена решењем истог суда П 272/13 од 25.07.2017. године, у ставовима првом, другом, четвртом и петом изреке и жалбе парничних странака у наведеном делу су одбијене, као неосноване. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда и решења о исправци, у ставу трећем и шестом изреке и предмет у укинутом делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ГГ је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију побијајући је у ставу првом изреке због погрешне примене материјалног права, указујући на примену члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној ревизији, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Спорно правно питање на које указује ревидент – питање одговорности за штету коју трпи спортиста при бављењу спортским активностима је конкретно правно питање, а образложења побијаних пресуда за одлуку о основу одговорности туженог као учесника спортских игара, у складу са постојећом судском праксом и владајућим правним схватањем у тумачењу и примени материјалног права – чл. 154. и 158. Закона о облигационим односима у вези са чланом 23. Закона о спорту, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у правом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према новелираној одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 14.05.2015. године, ради накнаде штете, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 2.000.000,00 динара. Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена донета је 31.01.2018. године.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић